

Tarihi Tanıklık

– F.TÜRKDOĞAN · 16 Ekim 2011

Binlerce yıl önce Dağlık Frigler'e yurt olmuş geçmişin hazineleşmiş kalıntılarıyla dopdolu,sonrada günümüzü şekillendiren destanların yazıldığı bir yüce dağın(Kütahya,Afyon,Eskişehir üçgeninde bulunan 1800 rakımlı Türkmendağı) 1200. metrelerinde; yer yer kelleşmiş tepelerin öteki yamacında boylu,boyunca toprağauzanıvermiş, zamanı unutmuş ulu bir çam ağacına rastladım.Dilsiz ve sitemliydi. Hoyrat bir el mi devirmişti yorgun bedenini yoksa yıldırımların gazabına mı uğradı bilinmez...Kurda ,kuşa / börtü,böceğe yuva olmuştu kocamış varlığı... Tecessüsle süzdü beni gözlerimdeki kristal ıslaklığı farkedince kudret tarafından,lal olmuş dilleri çözüldüverdi başladı anlatmaya...

Derin bir ah!!çekti peşinen çok mutluydum gençliğimde.Uçsuz,bucaksız bu ağaç deryasında rüzgar ıslık çalardı dallarımda.Kuşlar yuva yapar;aç yavrulara ninniler söyledim.Seher yeli yaklaşan sürülerin çan seslerine ahenkle karışan ezan seslerini getirirdi kulaklarıma ...Dua eder gibi maviliklere uzanırdı kollarım... Alıcı kuşlar perendeler atarlardı tepemde.Kınalı eller,narin adımlarla bedenimi hırpalamadan püslerimi toplardı.Kimine ilaç olurdu, kimine şişirip, patlatmak için sakız.Çobanlar genç bedenime yaslanıp,en güzel sevda türkülerini çalarlardı yanık kavallarıyla.Güneş iğne yapraklarının arasından yükselir,dağıtırdı öfkeli bulutları. Kudurgan rüzgarlar eserdi bazen,kimi zamanda nazlı,nazlı serinlik katardı sineme.Kuşların sabah nağmeleri kulaklarımdan pasını siler,saadet verirdi asude yaşantıma.Deli taylar koşardı derin koyaklarda.Gümüş kuyruklu tilkilere,çatal boynuzlu geyiklere,her gördüğünü kemiren tavşanlara,dallarda oynayan sincaplara, köylünün ektiğine ortakçı domuzlara kucak açardı bu eşsiz mülk.Domalanlar ocak, ocak kümelenirdi güneş gören eteklerime,od üzerinde pişirilmeyi bekleyen...Yılan ıslığına benzer sesler duyulurdu çürümüş yapraklarının çıtırtısında Herkezin gülüp,eğlendiği ölçeksiz kahkahalar savurduğu ,çıra kokulu közlerde pişirilen etlerin cızırtısı eksik olmazdı yelin hafiften sıcaklığın kucağında esnediği zamanlar da.Taze yüzleri rüzgar yanığı,burunlarının ucu kızarmış gözleri mor dağ çiçekleri arasından çağıldayan bir dere gibi gölgeli çocukların uçurtmalarının rengarenk kuyrukları,ipleri dolanırdı kozalak dolu dallarıma...Uğraşmaları nafiye kucaklayamazlardı genç,dinamik bedenimi.Karnı tok,gözü uykulu bebelere, gülümseyen ve gerilimsiz yüz hatlarına sahip gençlere; bulutsuz maviliklere karşı mutlu düşler gördüren salıncağa /hamağa destek olurduk akranlarımla. Harlayarak akan su kenarında yaz böcekleri ağlaşır,her bir birikintiye binlerce sinek üşüşürdü.Bazı vakitler meydan açıklıktan saldıracak yer arayan vızlayarak uçuşan sivrisineklere kalırdı.Mehtaplı ve sakin gecelerde çok uzaklardan Ağustos böceklerinin sesleri gelir,arasıra gece kuşlarının ötüşleri işitilirdi.Gümüş renkli ırmakların şırıltısı yaz/kış dinmez, bahar aylarında eriyen karlar,yatağını yara, yara coşarak terkederdi varacağı menzili kısaltmak niyetiyle.Hafif esmerleşen sema altında sular yavaş, yavaş kararmaya başlarken;yan tarafta görülen ağaçlar ve çok uzaklarda hemen ufkun bittiği yerde yükselen, başı dumanlı dağlar akşamın sessizliğine güzellik katardı.Su birikintileri sakin olmakla birlikte,arasıra akşam rüzgarının tesiriyle uyuklayan bir kadın göğsü gibi inip,kalkardı.Gelincik suyuna benzeyen bir kızılık, erimiş bal rengi peydah olurdu.Yıldızlar kandil gibi

serpişir,gökyüzü bir yıldız tarlasına dönüşürdü. Rüzgarın uzaklarda ki tepelerden,bahçelerden getirdiği kekik ve rayihalar başımı döndürürdü çoğu kez...Arada bir mavzeri kan kusan avcılarının çıkarttığı gürültü yarım bırakırdı kumruların aşk davetini.Kışlık nevaesini hazırlayan gayretli arıların çabalarına haram eller uzanırdı bazı vakitler...Bazı günler dere başında ki nar ağacı gibi yapayalnız hisseder,sıkılğan bir aşık eda sııyla grismleşen gökyüzüne bakıp;yeşillikler arasından güneşin doğmasını beklerdim,oğlunun askerden gelmesini bekleyen bir ana gibi.Tutkulu bir bekleyiştı bu...Kimi vakit vadiye sisler çöker,ıhlamur ağaçlarının hissedilmezdi yeşilliği.Bir sonbahar yağmuru acele bir posta kervanı gibi bereket yüklü yükünü kısa bir zaman içinde boşaltır,gürültüler eşliğinde terkeder giderdi ufuklara doğru.

Gecenin sessizliği içinde ve mehtabın loş ışıklarının aydınlattığı dallarda ansızın netameli baykuşların ötüşleri duyuldu ritmik,biteviye ve kasvetli... Mahzun pınarların yanıklığı aktı yüreğime...Ruhuma dolan bir uğursuz rüzgar uğultusu mecalsiz bıraktı tüm benliğimi...Uykusuz bir gecenin nikbinliğinden sonra;bu derin mavi gölgeli ufkun efsunlu gizeminde, dingin bir güne uyanırken aniden herşeyden habersiz uyku mahmurluğunda ki tabiatı kucaklayan,yeni olgunlaşan nar alacasındaki asuman kapkara oldu.Şimşekler çaktı,gök yarıldı,yeşil ağaçlar yapraklarını döktü,kel çalı oldu. Deli esen yel,yarım kalmış kuş yuvalarını ağaçtan fırlattı,attı...Sinirli ve bezgin bir ses anlamadığım dilde kısa,öz komutlar yağdırıyor,yorgun ve terli katırların,atların ayak sesleri duyuluyordu ormanın derinliklerinden... At izine,it izi karışmış,çakallar ulumaya başlamıştı...Bilinçleri yönlendirilmiş,ruhları iltihaplanmış,kıta Avrupa'sının şımarık çocukları gruplar halinde perişan yüreğinden kopup gelen büyük bir nefretle ayak basmıştı namusumuza.Sarma tütün dumanlarına,analarından zorla kopartılarak çevrilen kuzuların yağlı/isli dumanları karışıyor,nara seslerine suyun öte yakasının sirtakileri eşlik ediyordu. Atların nalları çakmak taşlarını hızla dövdükçe kıvılcımlar çıkartıyor, yüzlerde çaresiz acılar donup kalıyordu.Karşılıklı atlan kurşunlar derin vadilerde yankılanıyor,kulakları sağır edecek şiddette top atışları aralıksız sürüyordu. Siperler berkitiliyor,el bombaları toz,duman ve ölüm kusuyordu.Her taraf yanık et kokuyor,gittikçe koyulaşan karanlığın bağrında,kara talih görülmedik yükler bindiriyordu,ersiz kalmış nice kadınıma,gelinlik kızlarımıza.Taze gelinlerimizin sütleri kesilmiş, habire bastırıyorlarda bebelerinin sesi duyulmasın diye sinelerine.Ne çok sevdalar öksüz kaldı,yitip gitti civan yiğitler avratlarıyla helalleşmeden...Göğsümüze yangın bombası atılmış gibi alev aldı ciğerlerimiz,köylerimiz...Türlü mezalimlere uğradı yoksul ama şerefli halkımız,düşük ahlaklı kahpe postallılar tarafından... Akşamın alacasında tepeler birer,birer ele geçirilip zafer naraları eşliğinde şanlı al bayrağımız dikiliyordu her yerden görülebilecek zirvelere... Gecenin esrarlı sessizliğinde fakir, hastalıklı, vatan sever analar sessiz ve onurlu adımlarla akıp gittiler güneşin doğduğu yöne...Her gecenin bir sabahı olduğuna göre elbette güneş yeniden doğacak,tabiat yeniden uyanacak,sanki hiçbir şey olmamış gibi gökyüzü gülümseyecekti muştunun haberiyle...

Birden yüzünü aydınlatan çocuksu,alaysı memnun bir tebessümle gülümsedi.Gözlerinin içindeki yorgunluk,hüzün kayboldu,durgunlaştı... Yüklendiği tarihin tanıklığını yapmanın iç huzuruyla bulutsuz gökyüzü altında ebedi istirahatine çekildi...